

शालेयम् A field of rice. -यः, -यम् Anethum Sowa (Mar. शोपा). -यः A kind of radish.

शालोत्तरीयः An epithet of Pāpini; see शालातुरीय.

शाल्मलः [शाल्-मलच्] 1 The silk-cotton tree. -2 One of the seven great divisions of the earth. -3 The gum of the cotton-tree. -4 N. of a risi; V. P.

शाल्मलिः 1 The silk-cotton tree; आपातरम्यपुष्पश्री-शोभितः शाल्मलिर्यथा Bv. 1. 115; Ms. 8. 246. -2 One of the seven great divisions of the earth. -3 N. of a kind of hell. -Comp. -पत्रकः Alstonia Scholaris (Mar. सातवीण). -स्यः 1 an epithet of Garuḍa. -2 a vulture.

शाल्मलिकम् An inferior kind of Salmali tree.

शाल्मलिन् m. N. of Garuḍa.

शाल्मलिनी The silk-cotton tree.

शाल्मली 1 The silk-cotton tree; शाल्मली शीतला स्वच्छा रसे पाके रसायनी। श्लेष्मला त्रिग्वबीजा च वृंहणी रक्तपित्तजित् ॥ Bhāva P. -2 N. of a river in Pātāla; लोहशङ्कुमृजीषं च पन्थानं शाल्मलीं नदीम् Ms. 4. 90. -3 A kind of hell. -Comp. -फलकम् a smooth board of Salmali wood (for washing clothes); शाल्मलीफलके श्लक्ष्णे नेनिज्यान्नेजकः शनैः Ms. 8. 396. -वेष्टः, -वेष्टकः the gum of the silk-cotton tree.

शाल्वः 1 N. of a country. -2 A king of Śālva.

शाल्वणम् A poultice, cataplasm.

शाव a. (-वी f.) [शव-अण्] 1 Relating to a dead body; caused by the death (of a relative); दशाहं शावमाशौचं सपिण्डेषु विधीयते Ms. 5. 59, 61. -2 Tawny, dark-yellowish; जगाम तत्र यत्रास्या भर्तुः शवं कलेवरम् Mb. 3. 297. 62 -3 Dead. -वः 1 The young of any animal; a fawn, cub; क्व वयं क्व परोक्षमन्मथो मृगशवैः सममेधितो जनः Ś. 2. 18; मृगराजशावः R. 6. 3; 18. 37. -2 A dark-yellowish colour. -वम् Defilement caused by contact with a corpse or the death of a relative. -वः, -वम् A corpse; अन्यदेहविषकं हि शवं काष्ठत्वमागतम् Mb. 12. 153. 59.

शावकः The young of any animal.

शावर See शाबर.

शाश a. Belonging to, or coming from a hare.

शाश्वत a. (-ती f.) 1 [शशब्द् भवः अण्] 1 Eternal, perpetual, everlasting; शाश्वतीः समाः Rām. 1. 2. 15 (= U. 2. 5) 'for eternal years', 'ever more', 'for all time to come'; श्रेयसे शाश्वतो देवो वराहः परिकल्पताम् U. 5. 27 (v. l.); R. 14. 14. -2 All. -तः 1 N. of Śiva. -2 Of Vyāsa. -3 The sun. -4 N. of a lexicographer. -तम् 1 Heaven. -2 Eternity, continuity. -तम् ind. Eternally, perpetually, for ever.

शाश्वतिक a. (-की f.) Eternal, permanent, perpetual, constant; शाश्वतिको विरोधः 'natural antipathy'; शाश्वतिकं विरोधमपहाय K.

शाश्वती The earth.

शाशुकुल a. (-ली f.) Eating flesh (or fish).

शाशुकुलिकम् A quantity of baked cakes (शाशुकुली).

शास् 2 P. (शासित, शशास, अशिषत्, शासिष्यति, शासितुम्, शिष्ट) 1 To teach, instruct, train (governing two accusatives in this sense); माणवकं धर्मं शास्ति Sk.; Bk. 6. 10; शिष्य-स्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् Bg. 2. 7. -2 To rule, govern; अनन्यशासनामुर्वी शशासैकपुरीमिव R. 1. 30; 10. 1; 14. 85; 19. 57; Ś. 1. 25; Bk. 3. 53. -3 To order, command, direct, enjoin; इति रामो वृषस्यन्तीं वृषस्कन्धः शशास ताम् R. 12. 34; त्वामागतः शासितुम् Mv. 6. 20; Ku. 6. 24; Bk. 9. 68. -4 To tell, communicate, inform (with dat.); तस्मिन्नायोधनं वृत्तं लक्ष्मणायाशिष्यमहत् Bk. 6. 27; Ms. 11. 83. -5 To advise; -स किंसखा साधु न शासित योऽधिपम् Ki. 1. 5. -6 To decree, enact. -7 To punish, chastise, correct; तान् शिष्याञ्चौरदण्डेन धार्मिकः पृथिवीपतिः Ms. 8. 29; 4. 175; V. 5. -8 To tame, subdue; सोमित्रेश्वरगौ न चेत्तदिषुभिः शासिष्यसे दुर्मदः Mv. 6. 20. -9 To wish, desire.

शास् m. A reciter; as in उक्थशास्.

शासः Ved. 1 An order, command. -2 Praise (स्तुति).

शासकः [शास्-कृल्] 1 A ruler. -2 A chastiser, punisher.

शासन a. 1 Teaching, instructing; इति मे न तु बोधाय कल्पते शासनं वचः Bhāg. 1. 8. 50. -2 Punishing, chastising. -नम् [शास्-ल्युट्] 1 Instruction, teaching, discipline. -2 Rule, sway, government; अनन्यशासनामुर्वीम् R. 1. 30; so अप्रतिशासन. -3 An order, a command, direction; तस्मिन्नपि देवस्य शासनं प्रमाणीकृतम् Ś. 6; R. 3. 69; 14. 83. 18. 28. -4 An edict, enactment, a decree. -5 A precept, rule. -6 A royal grant (of land &c.), charter; अहं त्वां शासनशतेन योजयिष्यामि Pt. 1; Y 2. 240, 295. -7 A deed, writing, written agreement; शासनप्रधाना हि राजानः स्युः Kau. A. 2. 9. -8 Control of passions. -9 A written book of authority. -10 A (religious) doctrine. -11 A message. (At the end of comp. शासन often means 'punisher, destroyer, killer'; as in स्मरशासनः, पाक-शासनः). -Comp. -अतिवृत्तिः f. violation of commands, disobedience. -दूषक a. disobeying a command. -धरः a messenger, envoy. -पत्रम् 1 a plate (usually of copper) on which a grant of land &c. is inscribed. -2 a sheet of paper on which an order is written. -पराङ्मुख a. disobedient to an order. -लङ्घनम् transgression of order. -हरः a royal messenger. -हारिन् m. 1 an envoy, a messenger; तमभ्यनन्दत् प्रथमं प्रबोधितः प्रजेश्वरः शासनहारिणा हरेः R. 3. 68. -2 a conveyer of royal writs.

शासनीय a. 1 To be ruled, governed or directed. -2 Punishable; V. 5.

शासित p. p. 1 Ruled, governed. -2 Punished. -3 Restrained, controlled.